Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII. ● № 46 (746). ● НЕДІЛЯ, 16 КВІТНЯ 1967 р. ● Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д.І. ЧИЖЕВСЬКОГО

ТЕПЛОВОЗ, ВПЕРЕД ЛЕТИ

Наш паровоз,
вперед лети,
В комуні нам
зупинка...

Так співали комунарівці колись. Але паровози зупинилися раніше. Зараз їх майже повністю замінили на залізничних лініях тепловози і електровози. І летять вони в комуну значно швидше своїх попередників. Вдень і вночі ведуть їх машиністи Знам'янського депо. За перший квартал вони провели сотні ешелонів і перевезли понад план 1 005 069 тонн вантажів. Суворі умови сьогорічної зими не балували працівників депо. Але машиністи прагнули перемогти заметілі. І перемогли! Машиністи А. Н. Чікаєв, Н. І. Пономаренко, М. І. Меркотан зекономили по 800—2300 літрів дизельного палива. Не відстали від них і електровозники. Вони зекономили тисячі кіловат-годин електроенергії.

Л. ЯСИНСЬКА,
оператор депо.

м. Знам'янка.

ТВОРЧО, ПО-ДІЛОВОМУ

Семінар-нарада в ЦК ВЛКСМ по ідеологічній роботі комсомолу

Рік ювілейний, рік Великого Жовтня покладає на комсомольські організації особливу відповідальність за ідеологічну роботу серед молоді. Підсумки своєї діяльності після XXIII з'їзду КПРС і XV з'їзду комсомолу обговорили ідеологічні працівники ВЛКСМ на всесоюзному семінарі-нараді, що закінчився 14 квітня.

Учасники наради проаналізували зміст, форми і методи ідеологічної роботи в комсомолі за минулий рік, розробили пропозиції по поліпшенню підготовки до 50-річчя Жовтня.

Нові успіхи в комуністичному будівництві, трудове і політичне піднесення молоді і комсомольців, їх особисті, трудові досягнення — ось головний подарунок Батьківщині від молоді в цьому ювілейному році.

На семінарі йшла велика розмова про те, що треба посилити увагу комсомолу до оволодіння молоддю марксистсько-ленінською теорією. Підкреслювалася важливість виховання нашої молоді на революційних, бойових і трудових традиціях партії і народу.

На семінарі немало говорилось і про хиби, про невирішені проблеми. Багато з них ще залежать від невмілої роботи з людьми, недостатньої бойовитості і особистої наполегливості.

Все, про що говорилось на нараді, — чи то про виховання молодої робочої зміни, чи сільської молоді, завдання шкільного комсомолу чи студентства — мало аналітичний характер, супроводилось прикладами з практики комсомольського життя.

Комсомольські працівники у живій творчій обстановці зустрічалися в ці дні з письменниками, композиторами, кінематографістами, художниками, артистами.

На нараді виступили з доповідями перший секретар ЦК ВЛКСМ С. Павлов, секретарі ЦК ВЛКСМ А. Везіров, В. Дувакін, М. Журавльова, О. Камшалов, Т. Куценко, Ю. Торсуєв, О. Чеснавічус, а також секретарі ЦК ЛКСМ союзних республік, обкомів і крайкомів комсомолу.

Учасники семінару мали докладні розмови з начальником Головного політичного управління Радянської Армії і Військово-Морського Флоту генералом армії О. О. Єпішевим, міністром культури СРСР К. О. Фурцевою, міністром освіти СРСР М. А. Прокоф'євим, головою Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР В. Ю. Семичастним, головним редактором «Литературной газеты», секретарем правління Спілки письменників СРСР О. Б. Чаковським, головою центральної ради Союзу спортивних товариств і організацій СРСР Ю. Д. Машиним, головою Комітету по кінематографії при Раді Міністрів СРСР О. В. Романовим, міністром охорони громадського порядку СРСР М. А. Щолоковим, головою Комітету по пресі при Раді Міністрів СРСР М. О. Михайловим.

У роботі наради взяли участь член ЦК КПРС, завідуючий відділом пропаганди ЦК КПРС В. І. Степаков, заступники завідуючих відділами ЦК КПРС Т. К. Куприков, Ю. С. Мелентьєв, В. В. Загладін та інші відповідальні працівники ЦК КПРС.

Наприкінці наради з промовою виступив кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС П. Н. Демічев.

(ТАРС).

На повний госпрозрахунок

ЦЕНТРАЛЬНИЙ Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про переведення радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств на повний господарський розрахунок». Постанова поширюється на радгоспи, племінні і кінні заводи, птахофабрики, розплідники, дослідні і навчально-дослідні господарства та інші державні сільськогосподарські підприємства. Для 390 з них переведення на повний господарський розрахунок у вигляді досліду вирішено здійснити вже в цьому році.

Встановлено, що сільськогосподарська продукція, яку продають державі радгоспи та інші державні сільськогосподарські підприємства, переведені на повний господарський розрахунок, оплачується по закупочних цінах з надбавками, встановленими для колгоспів.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР визнали необхідним розширити господарську самостійність підприємств, які переводяться на повний госпрозрахунок. У зв'язку з цим скорочується число показників плану, затверджуваних для цих господарств вищими організаціями. Затверджуються тільки такі показники:

по виробництву — обсяг продажу державі найважливіших видів продукції, передбачуваних у народногосподарському плані;

по праці — загальний фонд заробітної плати;

по фінансах — загальна сума прибутку, асигнування з бюджету і плата за виробничі основні фонди сільськогосподарського призначення;

по капітальних вкладеннях — загальний обсяг централізованих капітальних вкладень, у тому числі обсяг будівельно-монтажних робіт.

По матеріально-технічному постачанню — обсяг поставок тракторів, машин, устаткування, добрив та інших засобів виробництва, що їх розподіляє вища організація.

Решта показників планів підприємств, переведених на повний господарський розрахунок, затвердженню вищими організаціями не підлягає, а розробляється самими підприємствами.

Постановою передбачено підвищення заінтересованості радгоспів та інших державних підприємств у кращому використанні основних виробничих фондів. Визначено також розміри відрахування із загальної суми прибутку. Зокрема, у фонд матеріального заохочення від загального планового прибутку відраховується 15 процентів, у фонд соціально-культурних заходів і житлового будівництва — 10 процентів, у страховий фонд — 20 і у фонд зміцнення та розширення господарства — 10 процентів. Решта прибутку направляється на виплату премій, погашення кредитів банку та інші затрати.

Директорам радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств дозволено перерозподіляти за погодженням з профспілковими організаціями кошти між фондом матеріального заохочення і фондом соціально-культурних заходів і житлового будівництва в межах до 20 процентів суми кожного фонду.

Радгоспи та інші державні підприємства, переведені на повний госпрозрахунок, самостійно розв'язують питання виробничо-господарської діяльності. Зокрема, на основі планових завдань, що їх доводять до них по реалізації сільськогосподарської продукції, вони планують обсяг виробництва, продуктивність праці, собівартість продукції, встановлюють найбільш раціональну структуру управління підприємством, розв'язують деякі інші питання.

Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР спрямована на посилення економічного стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції і підвищення матеріальної заінтересованості працівників радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств у поліпшенні результатів роботи.

(ТАРС).

ВОЖАК ЮНОГО ПЛЕМЕНІ

З пленуму обкому ЛКСМУ

Перший друг піонерського племені — плем'я комсомольське. Комсомолець—і порадник, і керманич його. З яким захопленням дивляться малюки на високого, ставного старшокласника, що обруку йде з вітрами та високим синім небом. Він і трактора чи автомобіля веде, він і з парашутом стрибає, він так пірне у голубу глибочінь, що тільки ойкнеш. Він приборкає сильною мускулистою рукою хулігана, він і пісню про славу батьків заспіває гордо, велично...

В країні піонерії 23 мільйони юних громадян. Ціла держава. Тож невипадково на Пленумі ЦК ВЛКСМ і пленумі обкому комсомолу обдумувалося, як краще працювати піонерським комісарам, як запалити дитячі серця романтикою трудових і бойових звершень, любов'ю до своєї Вітчизни, як зробити життя тієї держави бойовим.

Підводяться підсумки ленінського огляду піонерських дружин. Немало вже зроблено піонерами Кіровоградщини. Майже у всіх школах створені ленінські кімнати, з'явились піонерські й жовтенятські клуби. Зусиллями слідопитів багато невідомих могил загиблих воїнів стали відомими, сотні листів єднають дружбою піонерів області з школярами братніх радянських республік і з закордонними ровесниками.

Головна мета всієї діяльності піонерської організації полягає в тому, щоб наслідувати революційний оптимізм, комуністичну переконаність, патріотичний ентузіазм старшого покоління.

Майбутній член комуністичного суспільства формується з шкільної лави. Тут він вперше вчиться колективізму, здобуває перший політичний гаэт. Від того, як ставляться не лише піонервожаті, а й старшокласники, і вчителі, і директор школи, і вся молодь до життя піонера, залежатиме його майбутня доля. І перший помічник і порадник в цьому — комсомол.

Є немало прикладів того, як спільна робота по вихованню дітей дає прекрасні результати.

Комсомольська організація Кіровоградської школи № 34 разом зі старшим піонервожатим і педагогічним колективом несе відповідальність за те, щоб дружина жила змістовним, яскравим життям.

Тут приділяють багато уваги вихованню колективного вожатого. Комсомольські групи старшокласників є колективними вожатими у піонерів, старші загони піонерів — у жовтенят. Комсомольці ведуть індивідуальне шефство над піонерами, разом організовують військові ігри, недільники, конкурси. На засіданнях комітетів комсомолу бюро комсомольської групи звітує за роботу з піонерами. В засіданнях беруть участь класні керівники, рада дружини, старші вожаті, кращі загонові вожаті.

Таке керівництво комсомолу роботою піонерської дружини піднімає роль вожатого, старшого піонерського загону, залучає піонерів до справ комсомольської організації.

Проте не всюди ще піонери відчувають турботу старших, у ряді закладів піонерська робота — сіра, нецілеспрямована, погано добирається склад вожатих, не продумуються заходи духов-

(Закінчення на 2-й стор.).

Учасники пленуму направляються до пам'ятника В. І. Леніну, щоб покласти до його підніжжя живі квіти.

Фото В. КОВПАКА.

Звіти і вибори шкільної комсомолії

РАЙКОМІВСЬКА ПОДЯКА

На комсомольських зборах у Компаніївській середній школі я був кілька місяців тому. Починалися вони так: комсомольці шикуються на урочисту лінійку, і секретар Тамара Пиріг подає команду: «Групкомсорги, доповісти про явку на збори!»

Доповідаючи, кожен комсорг називає девіз своєї групи. Ось девіз 8 «А» класу: «Мріяти, щоб стати героями нашого часу». Потім зала вщерть наповнюється мелодіями революційних пісень. Дівчата і хлопці виконують «Комсомольці-добровольці», «Сміло у ногу рушайте...»

Так само урочисто почалися й звітно-виборні збори. Тамара доповідає товаришам:

— Дружнім став комсомольський колектив, — говорить вона, — і сім'я наша зросла: на початку року нас було 112, а тепер 179 членів ВЛКСМ. Такі як Таня Мартиненко, Валя Дубина, Люда Снісаренко, Віктор Мулява, Григорій Артеменко, Зіна Косогой, Валя Колтунова, Ніла Дубина, Рая Балашова, Лариса Кожем'яченко стали справжніми ватажками піонерії. Вони перевіряють підготовку піонерів до уроків, закріплюють сильніших учнів за слабшими, самі допомагають відстаючим товаришам у навчанні. І все це дало непогані наслідки: лише з числа комсомольців 70 юнаків і дівчат навчаються на «4» і «5», а серед учнів 8 «А» і 8 «Б» класів зовсім немає невстигаючих.

Далі Тамара розповідає про зустрічі учнів з старими більшовиками, учасниками революції, громадянської, Великої Вітчизняної воєн. Розповідає про диспути, проведені комсомольцями на теми «Слід людини на землі», «Людина — це звучить гордо», «Краса і праця», про те, що виробничу бригаду премію вав обком комсомолу грошовою премією.

Про роботу члена комітету Тамари Лиходід у виступі розповідає Нюся Підкопаєва.

— Вона так уміє розповісти про історію Ленінського комсомолу, що піонери з нетерпінням чекають «Дня комсомольця», коли й вони зможуть стати у славні ряди.

Далі Нюся сказала про те, що учні 8 класу вирішили посадити в селищі по 4 дерев і назвати їх ювілейними.

— Добре працюють у нас секції з волейбола, тенісу, — говорить Леонід Київник, — а з ручного м'яча ми вибороли на області першість в області.

Всі, хто брав слово, схвалювали роботу комітету, а райком комсомолу нагородив випускницю Тамару Пиріг грамотою. Всім членам комітету винесено подяки.

Збори обрали новий комітет. Секретарем його стала Таня Мартиненко. Комсомольці наказали обраному комітетові: «Так тримати!».

П. ОЛІЙНИК,
працівник редакції районної газети «Прапор Леніна».

ВОЖАК ЮНОГО ПЛЕМЕНІ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

ного впливу. Більшої уваги з боку шкіл та громадськості вимагають Будинки піонерів, які мають стати центрами кипучої дитячої творчості та ініціативи.

В доповіді першого секретаря обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюка підкреслювалося, що в ювілейний рік комсомол області повинен довести, що він друг піонерії, справжній великий друг. Доповідь викликала жваве обговорення.

1. НЕ ТІЛЬКИ ШЕФИ

Комсомольська організація Олександрійського рудоремонтного заводу підтримує найтісніший зв'язок з піонерською дружиною школи № 1. Дружбі цій — більше 10 років. Заводський комітет комсомолу закріпив за кожною комсомольською організацією цеху піонерський загін. Тепер кожен клас має своїх старших друзів, які щодня бувають на уроках, розповідають про роботу заводу, цехів, про трудові успіхи своїх товаришів.

Комсомольці заводу підтримали ініціативу донецької комсомолії — бути не тільки шефами, а й ватажками піонерів. Вожаті Валентина Новодатська, Петро Гуржій, Павло Парало проводять разом з піонерами збори загонів, організовують диспути про прочитані книжки, культпоходи в кіно, проводять недільники і екскурсії на завод разом з робітниками. В своїй роботі вони спираються на ініціативу самих піонерів, радяться з ними.

Велике значення має дружба і листування з воїнами і військовими частинами, в яких служать робітники рудоремонтного заводу. Учні 6 класу листуються з прикордонниками Півдня країни. Вони розповідають про успіхи в навчанні, а прикордонники — про важку і почесну службу по охороні кордонів нашої Батьківщини. Піонери повідомляють своїм старшим друзям і про тих учнів, які погано вчаться, порушують поведінку. Це дає свої результати. Школярі Карнаухов і Кульга, наприклад, докорінно змінили ставлення до навчання, поліпшили поведінку.

Комсомольці-робітники обладнали в школі майстерню, укомплектували її слюсарним інструментом, повністю електрифікували фізкабінет. Колектив заводу подарував закладові комплект духового оркестру.

З гордістю читають учні вигравірувані таблички на дверях, де написано, що з класом дружать робітники ОРРЗ (Олександрійського рудоремонтного заводу).

Комсомольці заводу разом з піонерами проводять на території заводу біля пам'ятника В. І. Леніну урочисті лінійки, на яких вони рапортують старшим друзям про успіхи в навчанні.

Піонери часто відвідують підприємство, вивішують табелі успішності своїх класів, проводять в цехах збори загонів, зустрічі з передовиками виробництва. До кожного свята готуються урочисті вітання робітникам.

Іван Муха — вожатий-виробничник, робітник заводу:

— Комсомольці нашого підприємства звертаються до комсомольців усіх промислових підприємств, колгоспів і радгоспів області з закликом стати ближче до піонерів, виховувати у них повагу до трудових традицій батьків, знайомити їх з роботою і перспективами розвитку заводу, фабрики, колгоспу, розвивати у піонерів цікавість до творчої праці, до робітничих і сільськогосподарських професій, передавати піонерам свої знання, вміння та навички в різних технічних та сільськогосподарських гуртках, використовуючи можливості промислового підприємства, колгоспного поля, ферми.

На фото: перший секретар обкому комсомолу М. Д. СИРОТЮК вручає старшій піонервожатій Солгутівської середньої школи, Гайворонського району, Галині МЕЛЬНИК, яка вже 14 років командує червоногалстуковою гвардією, значок Центральної Ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна «За активну роботу з піонерами».

Фото В. КОВПАКА.

2. ШКІЛЬНИЙ КОМСОМОЛ—КЕРМАНИЧ

Питання шефства старшокласників над піонерами гостро поставлене в комсомольській організації Першобірчанської середньої школи Олександрівського району. Тут піонерією займається один із семи комсомольських штабів «Старший товариш». Штабісти направили в кожний піонерський клас комсомольців загоновими вожатими, влаштовують семінари піонерських комісарів. Обмін досвідом, обговорення життя червоногалстукового племені — ось основні їх теми.

— Тут і зародилася думка, — говорить секретар комсомольської організації О. Ракін, — «А що, коли над кожним піонером або жовтеням візьме шефство комсомолець?» Питання це винесли на комсомольські збори. Проголосували одностайно.

Добре працюють і загонові вожаті закладу. Вони організовують ранки казок, екскурсії, конкурси на краще виконання віршика чи пісні, веселі ігри. Для наймолодших організовують свята мами, птахів, свято «Зірочок». Загонова вожата Галя Федоренко створила клуб «Чомучок». Допитливі малюки завжди знаходять тут відповіді на всі запитання.

Вожаті-десятикласники зараз готуються до випускних екзаменів, а тому разом з класними керівниками підбирають собі зміну з п'яти- і шестикласників.

II Пленум ЦК ВЛКСМ поставив завдання — підвищити політичну діяльність в піонерських організаціях. Комсомольський комітет школи виділив на допомогу «Старшому товаришу» політичний штаб «Глобус». Тепер в піонерських загонах проводяться не лише політінформації, а й політичні огляди «за круглим столом».

На збори дружини все частіше приходять перші комсомольці села, засновники колгоспу, герої війни. Значно посилила свою роботу серед піонерів і рада музею В. І. Леніна. Екскурсії в «Ленінський зал», ленінські читання, вивчення історії комсомолу — все це під керівництвом старшокласників все владніше входить в життя піонерської організації.

При підведенні підсумків всесоюзного конкурсу «Піонерської правди» на кращу піонерську стінгазету, піонерський загін 7 класу завоював одне з призових місць. Його газета «Барабан» нагороджена дипломом «Піонерської правди» та цінним подарунком.

3. СМАЧНИЙ СОЛДАТСЬКИЙ ОБІД

У постанові II Пленуму ЦК ВЛКСМ говориться про те, що військові комсомольські організації і надалі повинні брати найактивнішу участь у військово-патріотичному вихованні піонерів і школярів, роз'яснювати піонерам ленінські заповіти про захист соціалістичної Вітчизни, ознайомлювати їх з традиціями Радянської Армії та Флоту.

Яскравим прикладом виховання любові до Батьківщини, до Радянської Армії і військової справи є військові ігри, проведені комсомольцями і піонерами шкіл №№ 1, 6, 11, 14, 34 разом з воїнами Кіровоградського гарнізону в місцях колишніх боїв, партизанських стежок. Піонери з нетерпінням чекають своїх старших товаришів — воїнів-вожатих. Звичайно, що може бути романтичнішим і цікавішим, що може більше всього запам'ятатися в піонерські роки, як не похід.

Піонер потримає в руках справжню солдатську зброю, поговорить на відстані кількох кілометрів по польовому телефону з товаришами, поїсть смачного солдатського борщу, звареного воїнами-комсомольцями в польових умовах на похідній кухні. Може, якраз це закладе в житті маленької людини фундамент майбутнього воїна, допоможе зрозуміти всю велич подвигу батьків у роки Великої Вітчизняної війни.

В школи прийшли воїни-вожаті. Їх розповіді про героїв громадянської і Великої Вітчизняної воєн, про могутність радянської зброї захопили хлопчаків, запалили в них бажання бути схожими на старших товаришів. Як же можна одержати двійку, коли за неї треба звітувати перед бійцями?

Учасник пленуму **Віктор Ілларіонов** розповів про свою роботу з піонерами-четвертокласниками. Він вирішив працювати в класі, про який самі вчителі говорили, що він «важкий». Перш за все Віктор познайомився з дітьми, вивчив кожного зокрема, їх характери, інтереси, запити, розповів про історію і традиції радянських Збройних Сил. Щоб налагодити дисципліну, він організував з малюків взвод, командування якого взяв на себе, заступника і командирів відділень, порадившись з класним керівником, призначив з числа кращих піонерів.

Дітям дуже сподобалося це. Вони з задоволенням схоплювалися вранці по команді заступника командира взводу, робили зарядку, проводили ранкові огляди. Серед відділень Віктор організував змагання по успішності, поведінці і санітарному стану. Підсумки підводилися кожного тижня. Відділенню-переможцеві вручався вимпел. З кращими учнями вожатий проводив екскурсії у військову частину, а ті, що одержували двійки або порушували поведінку, залишалися дома.

Через деякий час у піонерів зникли двійки, а зараз четвертий клас став одним з кращих у школі і по успішності і по поведінці.

Про піонерське доручення говорив перший секретар Добровеличківського РК ЛКСМУ **М. Красковський**, ідейне загартування піонерів — другий секретар Кіровоградського МК ЛКСМУ **Ю. Руднєв**, благородну роботу піонервожатої — старша піонервожата Мартоіванівської СШ Олександрійського району **М. Дробот**, виховання на революційних, бойових і трудових традиціях — директор Сазонівської восьмирічної школи **С. Г. Максютін**, завдання комсомольських організацій області по вихованню підростаючого покоління — завідуючий відділом оргпартроботи обкому КП України **М. Т. Кондратенко**.

* * *

В постанові ПЛЕНУМУ підкреслюється:

Дальше поліпшення діяльності по керівництву обласною піонерською організацією на основі безумовного виконання рішень XXIII з'їзду КПРС і XV з'їзду ВЛКСМ міськкоми, райкоми, комітети первинних комсомольських організацій області мають вважати одним з найголовніших своїх завдань;

В основі ідейно-політичної роботи з піонерами завжди повинно бути виховання дітей на прикладі життя і діяльності В. І. Леніна, формування у них активного прагнення вчитися, працювати, боротися і жити по Іллічу. Необхідно виховувати у кожного піонера гордість за свою велику Батьківщину, почуття господаря своєї землі, бережливого ставлення до народного добра, вміння дорожити тим, що дісталось йому у спадщину від старших поколінь, глибоко і яскраво розкривати велич подвигу радянського народу, який будує комунізм, виховувати піонерів у дусі солідарності з усіма народами, які борються проти колоніалізму і влади капіталу, за свободу і національну незалежність;

Звернути увагу комітетів комсомолу області на покращання естетичного виховання юних піонерів, залучення дітей до скарбниць вітчизняної і світової культури і сприяти активному формуванню засобами мистецтва марксистсько-ленінського світогляду піонерів і школярів;

Необхідно докорінно поліпшити фізичне виховання юних піонерів. Домогтися створення в кожній школі піонерських спортивних і військово-патріотичних клубів і секцій;

Міськкомам, райкомам ЛКСМУ разом з органами народної освіти слід приділяти повсякденну увагу підбору, навчанню і вихованню піонерських кадрів, піклуватись про закріплення на піонерській роботі найбільш здібних вожатих;

Комсомольські організації повинні проявляти постійну турботу про покращання діяльності позашкільних дитячих установ, у комплектуванні їх кваліфікованими кадрами, виступати ініціаторами створення Будинків піонерів на громадських засадах на базі клубів, бібліотек, Будинків культури.

Сьогодні — піонер. Завтра — комсомолець, комуніст. Ми маємо пам'ятати про це завжди.

День поезії

ПОЕТИЧНЕ СОНЦЕСТОЯННЯ

Минулого четверга в обласному та районних центрах області відбувся День поезії. Тисячі робітників, колгоспників, службовців зустрілися з місцевими літераторами, слухали їх вірші, вели розмову про сучасну поезію.

Дозріває слово, наче жито,
Тож хвилюйся, земле, і роди.
На землі без пісні не прожити,
Як без хліба, без повітря і води, —

ця думка червоною ниткою проходила через всі зустрічі поетів і слухачів.

— Частіше заходьте до нас! — припрошували кіровоградських літераторів робітники заводу «Червона зірка», агрегатівці, дівчата з швейної фабрики.

А коли над містом опустився вечір — на площі імені Кірова теж було чути поетичне слово. Георгій Шевченко, Володимир Чабаненко, Петро Линовицький та інші молоді літератори прочитали тут свої вірші.

13 квітня стало традиційним Днем поезії, днем високого поетичного сонцестояння.

Останній постріл

ПОНАД сорок літ минуло з того часу, коли розгорнулися ці події... Країна Рад тільки зводилася над руїнами старого світу, і на її шляху ставало багато перепон. Ще не було ліквідоване куркульство, активізувалися недобитки банд: неп створював сприятливу атмосферу для грабіжництва, особливо в містах. Боротьба була запекла, і перемога давалася ціною життя кращих працівників карного розшуку. Так — на бойовому посту — загинули С. М. Чуднов та О. І. Мекертичев.

... У 1925 році була знешкоджена банда Розе в Єлисаветграді, і на певний час у місті запанувала тиша. Та це було передгроззя: решта бандитів готувалася завдати карному розшукові підступного удару, задумали фізично знищити усіх кращих працівників. Це був терор, на меті якого було залякати чи навіть деморалізувати наш колектив.

Хтось інформував підпільну банду, яка знала про зміни в складі карного розшуку, про наші утруднення з недокомплектуванням. Звідки? Хто? Ці питання лишалися без відповіді до останньої хвилини.

А Сергій Миколайович Чуднов уже тримав у руках усі нитки до розкриття банди, не маючи поки що всіх необхідних для арешту доказів, до того ж деякі бандити були на нелегальному становищі. Злочинці про це знали і намагалися щонайшвидше вбити Чуднова.

... Того літа двоє парубків з щойно розігнаної банди були звільнені з-під варти, бо не було достатніх доказів для суду, хоча ніхто не сумнівався у їхній причетності до злочину. Терміни процесуальних норм не дозволяли затримувати їх довше, і тому їх відпустили, але наглядати за ними мусило відділення, в якому працював Р.

Виходячи на волю, ті двоє погрожували помститися Чуднову, та чи мало розлютованих карників погрожують? Але при перевірці виявилося, що вони переховуються. Отже, вбивство Чуднова — справа їхніх кривавих рук!

Уночі місто оточили курсанти Української кавалерійської школи імені Будьонного, обшукувалися всі шахрайські притони і «малини». Всі ближні залізничні станції та поїзди перевірялися, але бандитів не було.

Наступної ночі, при поверненні з оперативного завдання додому, на околиці міста був поранений працівник розшуку. Стріляли ті самі двоє бандитів, один з них був у жіночому одязі.

Продовжувались облави. Але дивна річ: варто було нам з'явитися в будинку, де бандити тільки що були, як вони безслідно зникали. От і цього разу. Ми напевне знали, що злочинці ночують у старої тітки одного з них. Оточили селянську хату в передмісті, зробили обшук — нема! Тільки лишився в сіні на горищі відтиск двох тіл...

За кілька днів дізналися, що бандити вдень переховуються на старому дворянському кладовищі, найдостовірніша інформація — і знову їх немає. Тільки пляшка з-під спиртного, недоїдки та дві половини труни, вимощені свіжою травою.

Довелося замислитись: як це так спритно виходить у бандитів, як і чому їм везе?

Та мертва петля невблаганно затягувалася навколо них, бо працівникам карного розшуку допомагало населення. Бандитам не було іншого виходу, ніж залишити місто.

... Їм удалося вскочити на ходу в пасажирський поїзд. При перевірці документів один був наповал убитий, а другий вискочив і зник. Як ми і гадали, це були саме ті двоє, випущені за недостатністю доказів.

Де ж подівся другий бандит? Він був оголошений по всесоюзному розшуку. Не припиняли й ми пошуків, розпочавши біжучу оперативну роботу.

Незабаром для перевірки особи якогось невідомого, що переховувався за містом, вирушив О. І. Мекертичев, старий чекіст. Невідомий виявився другим, давно розшукуваним злочинцем. Зав'язалася перестрілка. Смертельно поранений Мекертичев продовжував стріляти у бандита. Останнім набоєм влучив: куля пройшла навиліт через груди...

Негайно був арештований господар садиби, де переховувався бандит, — співробітник карного розшуку Р. Він виявився мерзенним зрадником, співучасником усіх дій банди, інформатором (задля чого і проникнув у розшук). Була викрита вся злочинна група в складі 13 чоловік.

... Це була остання, найнебезпечніша й найпідступніша банда в Єлисаветграді, в боротьбі проти якої полягли чудові люди С. М. Чуднов та О. І. Мекертичев.

А. В. КАЗАРИНОВ,
член КПРС з 1918 року, колишній працівник карного розшуку.

За нашу молодість

НАВКОЛО ПЛАНЕТИ

⊙ 33 студенти Мічіганського університету (США) заявили про свою відмову служити в армії в зв'язку з тим, що США ведуть злочинну війну проти в'єтнамського народу. Студенти створили «Союз проти призову в армію».

⊙ За повідомленням з японської столиці, американський солдат, не бажаючи брати участі більше в агресії проти в'єтнамського народу, відмовився повернутись після відпочинку у Південний В'єтнам і попросив політичного притулку в кубинському посольстві в Токіо.

⊙ **ВАРШАВА.** Тут відкрився міжнародний студентський семінар, присвячений проблемі біологічних наслідків застосування ядерної зброї. У семінарі беруть участь представники медичних академій і вузів народної Польщі, а також вищих учбових закладів Риги, Будапешта, Братіслави і Берліна.

(ТАРС).

ЕВРИКА ФІЛІАЛУ

У студентській лабораторії

Тут не завжди почуєш слово «еврика!», хоч в інститутській лабораторії наполегливо «чаклують» молоді науковці. Он схилилися над хімічними препаратами студенти Олександр Караулов і Людмила Шкуркіна, вчорашні випускники Віталій Мошнягул і Микола Купріянов. Що ж хвилює їх? Над чим б'ється їхня допитлива думка?

Точні деталі і механізми... Скільки затрачається на них дорогоцінного металу, а попрацюють певний строк — і виходять з ладу, спрацьовуються. А чи не можна подовжити їхнє життя, скажімо, в два—три рази? «Можна, — відповіли в нашій лабораторії. — Можна і необхідно».

До цього ми пішли двома шляхами: шляхом термічної і хімічної обробки та шляхом гальванічних сплавів. Найбільш вдалий останній з них. Певні сплави виявилися довговічнішими за чисті метали. Затрати ж невеликі, оскільки на деталь достатньо нанести сплав тонким шаром. Цим зацікавилися Кіровоградський агрегатний завод і чернівецький «Легмаш», каспійський завод «Дагдизель» і Кам'янський машинобудівний завод, з якими ми налагодили тісні виробничі зв'язки.

Знайшовши сплав, наші представники роз'їхалися безпосередньо на виробництво. Кандидат технічних наук Л. С. Малинов побував у Чернівцях і Кам'янці, доцент О. Я. Довжук — в Каспійську. І треба сказати, що результати перевершили сподівання: деталям, механізмам і вузлам подовжено життя у 2—2,5 раза.

Дедалі більше студентів та науково-інженерних працівників захоплюють пошуки нашої лабораторії, яка працює лиш менше року.

В. КОВТУН,
старший інженер лабораторії довговічності деталей, машин і механізмів Кіровоградського філіалу Харківського політехнічного інституту.

Він Леніну виписував квиток

ВІДТВОРИТИ героїчне минуле нашого народу, дізнатися як можна більше про життя й революційну діяльність В. І. Леніна — таке завдання членів гуртка «Червоний слідопит», створеного в Маловисківській восьмирічній школі № 2. З цікавістю і захопленням юні слідопити збирають і вивчають матеріали про бойовий і трудовий героїзм наших людей.

На одному з занять староста гуртка Н. Будішевська розповіла про подвиг нашого земляка, Героя Радянського Союзу Петра Велігіна. А через кілька днів слідопити на своєму занятті слухали спогади рідної сестри Героя Віри Володимирівни Новикової.

Щодня гуртківці з нетерпінням чекають листоношу. Ось надійшов лист від О. П. Пирогова. Олексій Петрович при обміні партквитків власноручно виписував квиток В. І. Леніну.

Група жовтенят з хвилюванням читає автограф старого більшовика О. Я. Терьошина, залишений ним на піонерському галстуку під час зустрічі з школярами.

Члени гуртка виступають перед учнями, зустрічаються з старими більшовиками, учасниками громадянської та Великої Вітчизняної воєн, передовиками виробництва.

Л. КЛІМЧЕНКО,
учень.

ШКІЛЬНИЙ МЕМОРІАЛ

У КІРОВОГРАДСЬКІЙ середній школі № 34 учнів завжди чекає багато різноманітних цікавих справ. Про це ви можете впевнитись самі: варто вам пройтися хоча б коридором. Біля самого входу розташована кімната-музей В. І. Леніна. Тут кожен експонат, кожен стенд і вітрина зроблені руками юних слідопитів — піонерів і комсомольців. Вони збирають матеріали у численних походах, подорожах по рідному краю. Результати їх пошуків ми бачимо й на стендах «Вони визволяли Кіровоградщину», «Вчителі школи — учасники Великої Вітчизняної війни», «Герої Радянського Союзу».

Все це не випадково, бо в закладі вчителі надають великої уваги вихованню учнів на патріотичних традиціях. Виховані у шкільні роки почуття любові до Вітчизни, гордості за її славних синів і дочок — це те, що визначає поведінку молодої людини, її ставлення до своїх обов'язків і громадських інтересів. От чому хлопці і дівчата 34-ї школи не забувають про історію свого народу, про його здобутки і перемоги. Тісна дружба пов'язує їх і з молодими воїнами, з учорашніми школярами. З ними вони зустрічаються на спортивних майданчиках, міряються силами на вогневих рубежах.

Та пам'ять героїв вшановується не тільки влаштуванням стендів. Великою популярністю користуються тут змагання з гімнастики, присвячені пам'яті Д. М. Медведєва. Така традиційна зустріч проходила і в цьому році. Тривала вона два дні. У шкільному залі під час перерви між змаганнями учасники оглядали фотомонтаж «Життя Героя Радянського Союзу Д. М. Медведєва». З цікавістю дивились на перехідний кубок, який чекав своїх володарів. За право заволодіти ним боролися три потоки, починаючи від наймолодших гімнастів-третьокласників і закінчуючи випускниками. Всього в цих змаганнях взяло участь понад 150 школярів. Суддівські місця займали спортсмени-розрядники, які в минулому закінчили цю школу. Уважно спостерігали за виступами своїх вихованців і вчителі М. Дишловий, Г. Дащенко, О. Жердій, І. Долгополов, Н. Мостова. Це вони готували школярів до змагань, розповідали хлопцям і дівчатам про те, що Дмитро Миколайович Медведєв у тридцяті роки, працюючи у Кіровограді, був громадським головою «Динамо». За його ініціативою в місті збудували великий стадіон. Що ж до партизанських подвигів Героя, то про них у школі знає кожний.

До речі, щоб утримати перехідний кубок імені Медведєва, самої лише перемоги з гімнастики мало. Необхідно успішно виступити і в інших видах спорту. Отже, в результаті боротьби за почесний трофей набагато зростають ряди спортсменів. Багато учнів виконали норматив юного гімнаста. Тільки розрядників із спортивної гімнастики в цьому році стало на 25 чоловік більше.

В. ЯЗЛОВЕЦЬКИЙ,
викладач педінституту.

ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ

Щоб ти, друже, міг ще раз відновити у своїй пам'яті приклади революційного і бойового героїзму батьків, продемонструвати почуття великої відповідальності за обороноздатність Батьківщини, готовність у будь-яку хвилину виступити на її захист, 2—9 травня 1967 року в Україні провадитиметься Тиждень пам'яті героїв.

ЦК ЛКСМУ рекомендує під час Тижня пам'яті героїв відновити і впорядкувати могили і місця партизанських стоянок, реставрувати скульптури, меморіальні дошки та постаменти, провести масові мітинги, факельні походи до місць поховання полеглих.

Спорудження нових обелісків, пагорбів слави, створення меморіальних дощок на підприємствах, у колгоспах і радгоспах, учбових закладах, де працювали й навчалися герої, насадження алей, парків і скверів імені героїв-комсомольців, героїв громадянської і Вітчизняної воєн, проведення вечорів, читацьких конференцій, присвячених полеглим героям, — справа твоєї громадянської честі, друже.

Я С Е Н И

Вміщуємо на прохання В. Марченко з с. Ольшанки, Онуфріївського району, Н. Поляруш з с. Добровеличківки, Т. Захарчук з с. Новоархангельська, В. Жученко з с. Федорівки, Кіровоградського району, В. Чміль з с. Новгородківки, В. Біпоус з с. Мар'янівки, Новоархангельського району, групи молоді з м. Гайворона та інших.

Музика О. БІЛАША. Слова М. ТКАЧА.

Ясени, ясени,
Бачу вас за селом край дороги,
Бачу вас у красі,
Коли світиться ранок в росі,
Ви приходите в сни,
Як дитинство моє босоноге,
Ви приходите в сни,
Кучеряві мої ясени.
Ясени, ясени,
Наді мною шумлять ваші крони,
І, неначе літа,
Жовте листя за вітром зліта.
Перший сніг сивини
Я приніс, як тривогу на скронях,
Перший сніг сивини
Впав на скроні мої, ясени.

Ясени, ясени,
За селом прокричали лелеки.
І холодний, як лід,
Залишили на обрії слід,
Їм шукати весни
І летіти далеко-далеко,
Їм шукати весни
І вертатись до вас, ясени.
Ясени, ясени,
Бачу вас за селом край дороги,
Вам вклоняюсь до ніг,
Як вертаю з далеких доріг,
Ви приходите в сни,
Як дитинство моє босоноге,
Ви приходите в сни,
Кучеряві мої ясени.

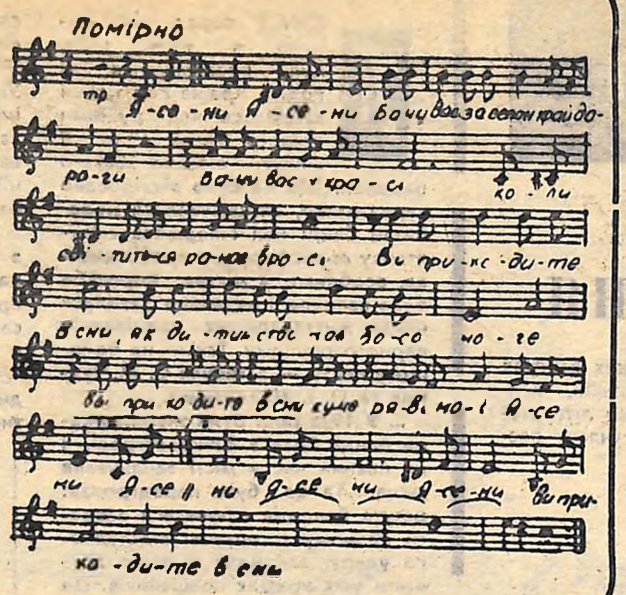

ПОНЕДІЛОК, 17 квітня. Перша програма. 17.30 — Телевісті. (Київ). 17.50 — Слухачам шкіл основ марксизму-ленінізму. «Партія — натхненник і організатор комуністичного будівництва. (1959—1965 рр.)». Передача четверта. (Москва). 18.30 — Спортивна передача. (Київ). 20.30 — Теленовини. (Москва). 20.50 — «Для вас і про вас». Концерт. (Київ). 21.30 — До 50-річчя Великого Жовтня. «В поетичному світі Павла Тичини». (Київ).

Друга програма. 11.00 — Телевісті. (Київ). 11.10 — «Майбутні чарівники». Телефільм. (Київ). 16.30 — Для дітей. «Світлячок». (Дніпропетровськ). 17.10 — «Художник і час». «Найлюдяніша людина». (Москва).

ВІВТОРОК, 18 квітня. Перша програма. 11.00 — Голубий екран — школярам. «Рідний Ілліч». (Кіровоград). 11.25 — Телефільм та художній фільм «Прапор коваля». (Кіровоград). 17.20 — В ефірі — «Молодість». Передача із Сімферополя. 17.50 — «Музичний маяк». (М). 18.00 — Телефільм. (Кіровоград). 18.55 — Художній фільм «Прапор коваля». (Кіровоград). 20.30 — Теленовини. (Москва). 21.00 — Л. Мінкус — «Баядерка». Спектакль Одеського театру опери та балету. Передача з Одеси.

Друга програма. 18.00 — Телевісті. (Київ). 18.20 — Слухачам початкових політшкіл. Історія КПРС. «Торжество великих ідей ленінізму». (Москва). 19.00 — «Пісні щасливого краю». Фільм-концерт. (Київ). 19.40 — «Майстри мистецтва». (Народний артист СРСР М. Крушельницький). (Київ).

Бойова молодь

Зустрів завклуба голова:
— Ну як там молодь?
Бойова?
— Та бойова... учора в клубі
Двом хлопцям вибили всі зуби.

Парубок

— Одружений?
— Ще ні.
— Одружуватись час.
— Е! Встигну ще —
Мені не перший раз.

Борис ЧАМЛАЙ.
Кіровоградський район.

Спорт

ПЕРШИЙ ЕТАП ПРОЙДЕНО

Обидві збірні команди СРСР — і жіноча, і чоловіча — успішно пройшли горнило попередніх ігор на чемпіонаті світу з настільного тенісу. Вони вийшли переможцями у своїх групах і тепер продовжать боротьбу за першість на другому етапі змагань — у числі вісімок найсильніших. Ці вісімки поділено на дві підгрупи. Переможці кожної зустрінуться між собою у вирішальному матчі за титул чемпіона. Решта розіграє місця з третього по восьме.

Ось вісімки найсильніших жіночих команд: підгрупа «А» Японія, Чехословаччина, Англія, НДР; підгрупи «Б» — Угорщина, СРСР, Румунія, ФРН.

Найкращі чоловічі команди: підгрупа «А» — Японія, СРСР, Югославія, ФРН; підгрупа «Б» — КНДР, Швеція, Чехословаччина, Англія.

Останні відбірні зустрічі наші команди теж виграли: жіноча — у француженок — 3:0, чоловіча — у іранців — 5:1.

Наступний чемпіонат світу відбудеться в 1969 році в Мюнхені (ФРН).

(ТАРС).

«Авангард» — «Зірка» 1:0

Удар Андрія Товта з правого краю в «дев'ятку» на другій хвилині матчу був сильний і ефектний, але воротар жовтоводських авангардівців Онопко — на висоті... На останній хвилині м'яч, спрямований Галояном у лівий від воротаря кут, знову дістав Онопко.

А от у ворота «Зірки» м'яч потрапив. Це сталося після удару Лапшина.

Так і не вдалося нашим футболістам «розмочити» рахунок, хоча разів із шість була для цього реальна можливість.

Зустріч дублюючих складів закінчилася також з рахунком 1:0, але на користь наших хлопців.

Після трьох матчів чемпіонату «Зірка» має одне очко. Наступна гра — завтра в Дніпропетровську.

Суперники „Зірки"

17 квітня «Зірка» проводить свій черговий матч футбольного чемпіонату країни у Дніпропетровську проти місцевого «Дніпра».

Дніпропетровськ — місто з давніми футбольними традиціями. Ще в довоєнний час дніпропетровські команди «Спартак», «Динамо», «Сталь» були широко відомі на Україні. З їх рядів вийшли такі гравці, як П. Лапко, П. Корнілов, О. Леонтьєв, М. Кузьменко, що вписали не одну яскраву сторінку в історію радянського футбола. У післявоєнні роки «Сталь» (згодом «Металург») грає на першість республіки, а з 1953 року — у класі «Б».

Найвищим досягненням «Металурга» у класі «Б» було четверте місце у 1954 році і четверте місце у 1956 році. Тоді у складі команди починав свій шлях відомий нині

„ДНІПРО"

воротар В. Маслаченко. Взагалі ж, дніпропетровська команда найчастіше займала місця десь у середині турнірної таблиці. У 1962 році колектив одержав нову назву — «Дніпро». Тоді ж він опинився на 6 місці у третій зоні УРСР. Все ж таки у 1963 році при створенні другої ліги класу «А» Федерація футбола СРСР включила «Дніпро» до класу «А». У 1963 році команда зайняла дев'яте місце, у 1964 році — двадцять друге, у 1965 році — восьме.

Дуже нерівно провела команда сезон 1966 року.

З самого початку чемпіонату «Дніпро» показав себе, як претендент на перемогу в зоні. За результатами першого кола колектив зайняв друге місце, відстаючи від лідерів — армійців Львова — на два очка. Проте вже в останніх матчах першого кола «Дніпро» ніби підмінили. Команда почала втрачати очко за очком і друге коло провела дуже слабо. Якщо після першого кола «Дніпро» мав 22 очка, 8 перемог і лише 3 поразки, то у другому колі команда набрала лише 12 очок, 3 гри виграла, 8 програла. Остаточний результат команди у 1966 році — 8 місце в зоні.

У нинішньому сезоні до «Дніпра» повернувся його колишній начальник і старший тренер (він працював тут ще у 1963 році) — заслужений тренер РРФСР Л. Родос, який до цього тренував «Металург» Запоріжжя. Йому допомагають колишні гравці дніпропетровської команди, майстер спорту А. Архипов і Є. Жучков. Курс нового керівництва — стабільність складу. У порівнянні з минулими сезонами у «Дніпрі» невеликі зміни та й ті через те, що деякі гравці перейшли до інших клубів, зокрема, В. Количев, М. Кузяєв і С. Галоян — до «Зірки».

На старті чемпіонату основний склад «Дніпра» має такий вигляд: воротарі — Ю. Павличенко, К. Уралець (з «Локомотива», Херсон), Г. Городенко, захисники — Є. Кузовенков, Б. Дановський, А. Білолюбський, А. Гребенник і П. Соломатко (обидва з СКА, Київ), півзахисники — Г. Забелін (капітан команди), А. Гринько, А. Сизов, нападаючі — Г. Кржичевський, М. Пінчук, А. Крюковський, Р. Шнейдерман, В. Суковицин (повернувся до «Дніпра» з СКА, Київ).

«Дніпро» поставив собі метою — місце у першій трійці зони!

Нагадаємо, що у 1966 році «Зірка» один раз перемогла (1:0) і один раз звела матч з «Дніпром» внічию (0:0).

Ю. ДОВГАЛЕНКО.

КОНКУРС ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

Обласний комітет по радіомовленню і телебаченню та обласне відділення Спілки журналістів СРСР оголосили конкурс на кращу пісню, цікаву інформацію, фото і кінорепортаж, присвячені 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції та 100-річчю з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

На конкурс приймаються твори, присвячені Володимиру Іллічу Леніну, Комуністичній партії, які оспівують героїку революційних подій на Кіровоградщині, життя і працю людей області.

Надсилаються твори оригінальні. Музика пісень може бути написана і на тексти, що друкувалися раніше. В такому випадку премія виплачується композиторові повністю, а поетові — в половинному розмірі.

Конкурс проводиться до 1 вересня 1967 року. Під час проведення конкурсу кращі твори передаватимуться по радіо і телебаченню. Для переможців конкурсу встановлено дев'ять премій.

У конкурсі можуть взяти участь журналісти, письменники, поети, члени обласного літературного об'єднання та районних літгруп, композитори, робітничо-селянські кореспонденти, фотоаматори та кінооператори.

Підсумки конкурсу буде підведено до 15 жовтня 1967 року.

Твори надсилати на адресу: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 72, обласне радіо, або — вул. Садова, 88, студія телебачення. На конверті й на творі слід зробити помітку «На конкурс».

Вдень 16 — 17 квітня на території області та Кіровограда передбачається мінлива хмарність, короткочасний дощ, гроза.

Вітер південно-східний, помірний до сильного. Температура повітря вночі 10—15, вдень 18—20 градусів тепла.

18 квітня вночі 9—14, вдень — 17—22 градуси тепла.

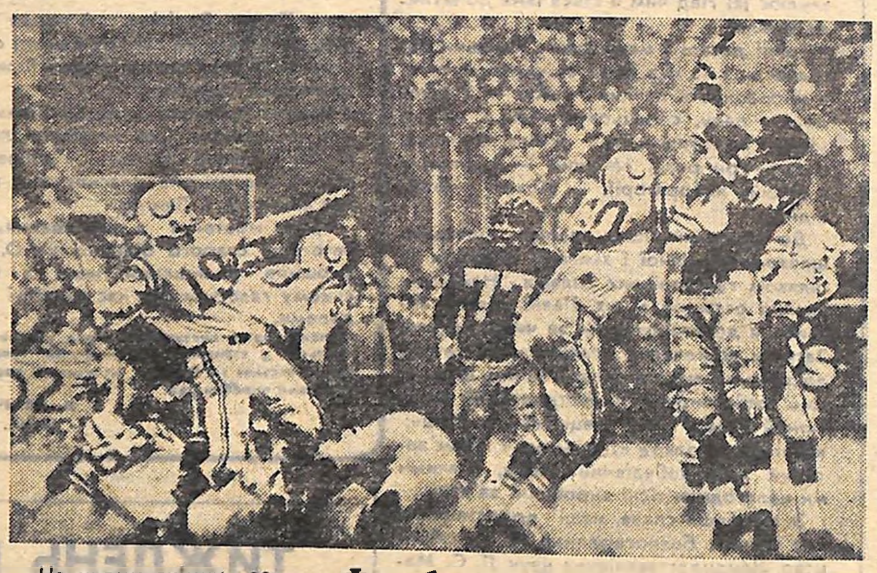

Футбол по-американськи

На цьому знімку зображено момент гри пресловутого футбола по-американськи — футбола без правил, де все дозволяється, аж до кривавої бійки.

Американські спортивні боси вирішили, що вже час і в США почати грати в той самий футбол, в який весь світ грає ось уже більше ста років. Терміново в Америці були створені дві організації-суперники: Національна професійна футбольна ліга і Північноамериканська футбольна ліга. Остання навіть була прийнята в члени Міжнародної федерації футбола. Ось чому американські «купці» їздять зараз по всіх країнах Європи, зманюючи футболістів і тренерів і пропонуючи їм нечувані гонорари.

Виникає питання — для чого все це робиться? Відповідь проста. Американська громадськість занепокоєна тим, що на футбольних полях США гине все більше спортсменів — 15—20 чоловік на рік.

АПН.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 01149. Індекс 61197. Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2. Зам. № 2006. Тираж 37 000.